

עלון ניצוצי הכולל

יוצא לאור ע"י כולל להוראה 'כולל מוהר"א ש' מיסודו של
ב"ק מוהר"א ש' צוק"ל בנשיאות מוריני ורבינו הרד"צ שליט"א

עלון מס': 63

פרשת: וירא

דבר המערכת

שברנו את המניעות: כפי שסיפרנו לכם
ניסינו כבר במשך זמן רב לערוך שידור חי
קבוע של שיעור המתוק והנפלא של ראש
הישיבה הרב אליעזר אדלשטיין שליט"א,
והמניעות גברו וגברו, אבל כפי שמוהר"א ש'
תמיד היה אומר היכן שיש מניעות סימן שיש
קדושה.

וברוך השם בחיזוקו ובהשתדלותו הרבה של
ראש הכולל הרב גד סולומון שליט"א, לא
ויתרנו, וברוך השם לאחר זמן רב ורכישת
ציוד יקר מאוד ואיכותי מאוד, יצאנו ברוך
השם לדרך והחל מהיום ניתן יהיה לשמוע
בשידור חי (ולאחר מכן באופן קבוע
השיעורים ישארו לזיכוי הרבים) את השיעור
בדף היומי, השידור החי יהיה פתוח בכל
הפלטפורמות הכשרות, הן בנטפרי והן
בשאר החברות המפוקחות, וכך כל מי
שירצה להאזין או לצפות יוכל לעשות זאת
מכל מקום ובכל זמן.

כאן המקום להודות לשותפים היקרים
שכמובן זוכים לקבל גם את הזכויות הרבות
של זיכוי הרבים האדיר בזכות שלוחים
חלק בהוצאות של העמותה, ישלם ה' שכרם.
חזקו ואמצו.

דבר ראש הכולל

הכנסת אורחים - ברכב

פרשתנו עוסקת במידת החסד של אברהם אבינו, בהכנסת אורחים המופלאה של אברהם
אבינו, כאשר ביום השלישי למילתו יושב בפתח האוהל לחפש אורחים אף שהקב"ה הוציא
חמה מנרתיקה.

והנה היצר הרע נתן לאברהם אבינו את כל התירושים שאין צריך לגמול באותו היום חסד
עם הבריות, שהרי הוא יום שלישי למילתו, ואתמול עשית חסד, ומחר תעשה חסד, ומדוע
דוקא עכשיו בשיא החום בוער לך לעשות חסד? וענה לו אברהם אבינו, כל יום הוא בפני
עצמו, ומה יהיה עם עבודת השם יתברך של היום? וזה שאומר "כחום היום", שהיה גוער בו
שמוכרח לקיים את החסד של היום.

וידוע מאמרו של הצמח צדק זי"ע, שיום שלא עשו בו צדקה או חסד, אותו היום אינו מופיע
כלל בחשבון הימים שלו כשעתיד לעמוד בפני בית דין של מעלה, **כי יום ללא עשיית חסד,
אינו יום כלל!!!** ואמרו חז"ל "גדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני השכינה", מזה
שאברהם אבינו עזב את הקב"ה והלך לטפל באורחים.

ונשאלת השאלה מהיכן אברהם אבינו ידע זאת? אלא אברהם אבינו ראה שבזמן שהקדוש
ברוך הוא הגיע לבקר, הוא הוציא חמה מנרתיקה כדי שלא יבואו אורחים, ובכל זאת במשך
הביקור אברהם אבינו רואה שהקב"ה כן שולח לו אורחים מיד הבין אברהם אבינו שה' רוצה
שעכשיו יעשה הכנסת אורחים, אפילו שנמצא באמצע קבלת פני השכינה.

ומה שיין בימינו אוהל אברהם עם ארבעה פתחים? הגרא"ל שטיינמן זי"ע היה אומר,
שלקיחת אדם במכונית 'טרמפ' זו היא הצורה של הכנסת אורחים בימינו, גם זה לפעמים לא
דבר קל, שכן המכונית היא 'שטח פרטי' ולא תמיד נוח לאדם להכניס זרים לפניה הפרטית
שלו גם דיבוריו של הנוסע יכולים להיות עליו לטורח... אולם זו היא הצורה שבה ניתן להכניס
אורחים (וכ"כ בשו"ת משנת יוסף ח"ח סימן ל"ט, בשם רבי אהרן מבעלזא זי"ע, שהיא זכות גדולה, ובפרט
בארץ ישראל), והכנסת אורחים מסוגלת לרפואה שלמה, ובפרט להמחלה הידועה.

ומעשה שהיה באברך יקר שקנה מכונית חדשה וביקש מהסטייפלר זצ"ל, ברכה שלא יאונה
לו כל רע בדרכים, השיבו הסטייפלר: מה אתה מבקש ממני ברכה, על דברים כאלו? והרי
נהיגה היא חשש רציחה רח"ל, מחמת השכיחות של תאונות דרכים רח"ל, ואיך אתה לך ברכה
על מעשה הגובל ברציחה....

לבסוף כאשר אמר לו האברך, כי הוא מתכוון לעשות מצוות ברכבו ולגמול חסד לאנשים,
רק אז נענה הסטייפלר ואמר, אם כך הנך "שליח מצוה", והסכים לברכו.

ביודעו ומכירו, על איש צדיק בחסד, שאוהב לעשות חסדים עם רכבו, ולוקח אנשים מהכא
להתם ומהכא להתם, אע"פ שאין זה דרכו, שזכה לשפע ברכה, בית שני קומות בחינם, רכב,
וכל טוב, כי מחסד לא מפסידים, רק מרוויחים ברוחניות ובגשמיות.

בברכת שבת שלום ומבורך
הרב גד סולומון ראש הכולל

זמני השבת

ר"ת	מז"ש (נארים)	כניסת שבת	ירושלים
17:56	17:22	16:10	ירושלים
17:57	17:23	16:24	ת"א
17:55	17:21	16:14	חיפה
17:53	17:19	16:02	יבנאל

הליכות שלמה

שו"ת הלכתי ממוהר"א ש"ז"ע

שאל את הרב

שאלה: למה לא מברכים על מוזיקה, כמו שיש ברכות על ראייה והריח? מדוע על שמיעת מוזיקה שהנשמה נהנית ממנה לא מברכים?

תשובה: שאלה טובה שאלת: ומוזכרת שאלה זו בדברי הראשונים.

ידוע שעולם הנגינה נמשך ממקום גבוה מאד, ונפש האדם מאד נהנית ממנה, ובפרט מוזיקה יהודית שורשית מבית אבא, ניגונים ששרו אותם הלוויים בבית המקדש, שכל יהודי נשמתו נכספת ומשתוקקת לשמוע, וידוע על ניגונים שהחזירו יהודים מתבוללים בתשובה שלמה אליו יתברך.

אמנם מכיון שהנגינה היא דבר רוחני מאד, ואין בזה עיקר ששייך לגשמיות העולם הזה, ולא כמו ריח שיש לו עיקר כגון הדסים פרחים וכו', שיש בזה ממשות מסוימת והנאה גשמית כידוע, והרי מברכים ברכת הריח רק על ריח שיש לו עיקר ולא על בושם ריחני ללא ממשות, ולכן נגינה שהיא בעצם קול אין בזה שום הנאה שבאה ממקום ממשי, כמו ריח, אלא קול בעלמא שהאוזן שומעת תדרים ומכניסה את זה למוח כידוע, לכן אין זה בגדר **הנאה גשמית** שיש לברך עליה, אלא **הנאה רוחנית גרידא**, (וכוונתי למוזיקה יהודית אמיתית ולא מוזיקה שמזיזה את הגוף לעלות ולרדת כמו נחש וכו').

וכן כתב רבינו בחיי (שלחן ארבע סוף שער א'), וזה לשונו הקדושה: **"אמנם לא תקנו ברכה כשישמע אדם קול כינור ועוגב ערב מאד שהנפש שמחה בו ונהנית ממנו, וכתוב בשיר השירים "כי קולך ערב", והטעם מפני שהקול אין לו ממש, ואם תאמר הריח גם כן אין לו ממש, הרי יש ממש לפירות ומהם יצא הריח, ואם תאמר אף הקול יש ממש לכלי או לאדם המשורר, אינו דומה הריח של הפירות לקול היוצא מגוף האדם או הכלי, כי ריח הפרי או הבושם הוא מגופו ועצמותו של פרי או הבושם, וקול האדם או קול הכלי אינו מגופו ועצמותו אלא מצד הרוח המנשב בו", עכ"ל, ע"ש דברים נפלאים. (הובא להלכה במגן אברהם סימן רט"ז סק"א).**

ה' יעזור שתהיה תמיד בשמחה, ותדבק עצמך בה' יתברך ותהיה רגיל לשמוע ניגונים כשרים מזמרים יראי ה' וחושבי שמו, וכך תתעלה בעבודת ה' בשמחה, ותעשה נחת רוח לבורא יתברך שמו.

לשליחת שאלה לרב: kolelmoharosh@gmail.com

אני בחור ומעוניין ללמוד

כתיבת סת"ם האם מותר לי?

תשובה: "חכמינו הקדושים אמרו (קדושין כט.) רבי יהודה אומר, כל שאינו מלמד את בנו אומנות מלמדו ליסטות; כי אדם צריך ללמוד אומנות, ולכן טוב מאד שתלמד להיות סופר סת"ם, אבל אתה צריך לזכור מה שאמרו חכמינו הקדושים שסיפר רבי מאיר, כשבאתי אצל רבי ישמעאל אמר לי: בני מה מלאכתך? אמרתי לו: לבלר אני, אמר לי: בני, הוי זהיר במלאכתך שמלאכתך מלאכת שמים היא, שמא אתה מחסר אות אחת או מויתר אות אחת נמצאת מחריב את כל העולם כולו....

....ותקבל על עצמך אף פעם לא לכתוב לא תפילים ולא מזוזות ולא ספר תורה בלי שתלך קודם למקווה, כי סופרות זו אומנות קדושה מאד מאד.

....ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ובפרט סופר צריך להקפיד על זה מאד כי הוא צריך סייעתא דשמיא גדולה מאד שלא תצא תקלה מתחת ידו. ומי שנזהר להתפלל במנין את השלוש תפילות, הקדוש ברוך הוא שומר אותו שלא תצא תקלה מתחת ידו". (שו"ת ברסלב חלק י"ג עמ' ס"ט - ע')

מעלת לימוד ההלכה מספרי ברסלב

"ואמר רבינו ז"ל (חיי מוהר"ן, סימן שמג), שבתחילה היה רצונו להוציא ספר של הלכות פסוקות על השולחן ערוך לבאר כל דין ודין כדברי מי מהפוסקים להלכה ולמעשה, אבל עכשיו שיצא הספר 'לקוטי מוהר"ן' - כבר לא יהיה הספר הנ"ל, ודקדק מוהר"א ש"ז"ע, וכי לכאורה מה ענין ספר זה אצל זה, אלא הפירוש הוא, שמי שזוכה להגות הרבה בספרי רבינו ז"ל, ובפרט בלקוטי מוהר"ן הקדוש, אז סוף כל סוף מקבל מרבינו ז"ל ההקדמות הנכונות לדעת לפי מי פוסקים את ההלכה.

(שיחות מוהר"א ש חלק ב' ערך 'חומרות')

הקדשות

העלון מוקדש

לרפואה שלמה בגוף ונפש במהרה לרבקה אהובה בת יונה בתושח"י.

העלון מוקדש

לעילוי נשמת מרים בת ז'ורז'ט יוסף פראג'י בן נילי שמחה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

סיפור לשבת

הגר"מ רוזין בעל 'נזר הקודש' היה מרא דאתרא בעיר כוויידאן, מקום מגוריו של החזו"א לאחר נישואיו.

וכך סיפר רבי משה רוזין: "באותה תקופה כאשר מרן עודנו צעיר לימים, עדיין לא נודע שמו ולא התפרסמה תורתו, אך אני ידעתי גם ידעתי והכרתי גם הכרתי. היה זה כשיום אחד נכנס אלי כרב העיירה כדי לדבר עמי בדברי תורה, ותיכף הבחנתי וראיתי כי אני דל ושפל כנגדו בלימוד... הראיתי לו את כתבי חידושי תורה שערכתי, לאחר שענין בהם החל לדון עמי על דבריי, עד שהבנתי כי לא טובים המה - ובלי להסס רבות קרעתי את כתביי.

ואז, בענוותנותו הגדולה הציע לי מרן ללמוד עמו יחדיו בחברותא, אך בתנאי מפורש שאף אחד לא ידע על כך ולא אספר זאת לאיש. הסכמתי לתנאי זה ולמדנו בצוותא, ומאז נעשיתי אני הרב דמתא לתלמידו של האברך הרב אברהם ישעיהו קרליץ...

כל העם ראו כן תמהו, מה יש לו לרב העיירה, עסקים עם המופנם הזה? הרי הם לא ידעו דבר וחצי דבר על לימודיו, רק ראו איך הוא נכנס אצלי ואחרי זמן מה יוצא, ואף ראוונו משוחחים לעתים תכופות בכל מיני הזדמנויות, ועל כן חשבו אולי יש לנו 'עסקים משותפים', אולי אני 'מטפל' באיש המוזר... כך או כך, כולם היו תמהים ושואלים ואני אנוס הייתי לשתוק.

"באחת הפעמים שמרן בא לביתי אמר לי: 'יענקל דער בלעכער (יענקל הפחח) חולה, והנני מבקש שנלך שנינו ביחד לבקרו'. אמרתי לו: מה כבודו מדבר? הרי הרב אינו נוהג ללכת אל בתי האנשים כלל? בעודי משתאה כיצד בכלל יודע האברך השותק משלומו והרגשתו הפרטית של אדם פשוט כיענקל הפחח, גברה פליאתי שבעתיים לשמע המשיך הדברים, כאשר הסביר לי ונימק את בקשתו יוצאת הדופן כשהוא ממשיך ואומר:

'יראה כבודו, אשתו של יענקל הפחח מזלזלת בבעלה, ומתוך כך נוצר מצב שבו החל השלום בית להיות רופף, והענין מתדרדר ומסתבך. על כן בהזדמנות זו שהוא חולה, אם נלך כעת שנינו לבקרו הרי כתוצאה מהנדירות של הדבר יוצר רעש בעיר מביקורו של הרב וכו', ויהיה לה מזה כבוד גדול שהכל לכבוד בעלה, היא תדע להעריך את בעלה כראוי, והשלום בית ישוב על כנו' - כך סיים אותו 'אברך כמדרשו'

"ואני - סיכם הרב - "מול הסבר נורא הוד אשר כזה, לא יכולתי לעמוד מנגד. ואכן כך היה, הלכנו יחדיו לבקר את יענקל הפחח, ולמחרת כל העיר רעשה מזה. אשתו כמובן לא חדלה למן אותה העת להתפאר בפני כל על הביקור החשוב, ומני אז שורר שם שלום בית". ... סיים הגר"מ רוזין. (לרגל יומא דהילולא של מרן החזו"א ט"ו חשוון)

פניי אוצר לאברכי הכולל

אברך אחר החתונה צריך מאוד מאוד לשמור על כבוד אשתו, ובשום פנים ואופן שלא ישמע משום ברייה שמדבר אתו על הנהגות משונות וכו' וכו', ומכל-שכן שיהיה וכו', וכדומה כל-מיני לימודים פגומים שרק יש, וצריכים מאוד להיזהר מהלימודים האלו, שאמר רבנו ז"ל (ליקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן כח) שיש שדין יהודאין שהלימודים שלהם הם לימודים פגומים, וצריכים להיזהר מהם מאוד מאוד, כי הם לא יכולים להנהיג את עצמם, כי מבישא לא הווה טבא וכו', עיין שם.

(מכתב כ"ב תמוז תשס"ט)

דרשות מוהר"א ש לאברכים

כל העניין של ה'בית-הוראה' - **רציתי מאוד מאוד שאברכים יקבלו את ההוראה,** קודם כל משיח צדקנו יבוא מה שיותר מהר, ואז נצטרך רבנים יראי השם, את מי ילכו לחפש? ה'חפץ-חיים' פתח כולל ללימוד 'קדשים', כי הוא היה כהן, אז הוא רצה ללמוד 'קדשים', שהינה יהיה בניין בית המקדש והכוהנים כבר ידעו מה לעשות עם העבודה, ולא שיצטרכו לרוץ ולחפש וכו'.

אותו דבר רציתי מאוד בקהילה שלנו שיהיה כולל להוראה, חשבתי שילך לי יותר קל ממה שהולך, אומנם אין לי מה להתלונן כי זה הולך על פסים נכונים, כמו ראש הכולל לדוגמא שלמד אצלי מגיל ארבע עשרה וחצי, וברוך השם קיבל כבר הסמכה, והוא מחבר כבר ספר. **ואני בטוח במיליון אחוז, שכולכם יכולים לזכות לזה.**

(דרשה 'יום בכולל')

הקדשות

העלון מוקדש

לעילוי נשמת הילד הטהור אליעזר שלמה בן מזל וטירן שמחי ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש

לרפואה שלמה במהרה וניסים נגלים **לזכריה בן חנה** בתושח"י.

השלום בפרשה

'עיניה צרות בגלל האורחים'

את האשה, ובפרט אם היא אומרת על איזה אורח שהוא לא רצוי בביתה, צריכים לשמוע בקולה, כי אם אשה מרגישה לא נוח ואי נעימות ממישהו, יש לזה סיבה וכו' וכו' שהיא לא תגלה לבעלה וכו' וכו', ולכן אסור להלחיץ אותה, ואם היא לא רוצה שפלוני או אלמוני יתארח אצלה, צריכים לכבד את רצונה, כי האשה באה קודם... ובפרט זוגות צעירים צריכים מאד מאד לשמור, לא להכניס הביתה אנשים זרים שלא מכירים, כי רבו הקלקולים שיצאו מזה, ואין זה בכלל הכנסת אורחים כלל..."

ויש לבאר עוד מדוע אשה עיניה צרה באורחים, ללמדנו את טבעה הבריאה של האשה, שהיא יושבת ואוכלת עם בעלה ובני ביתה, היא **רוצה יותר תשומת לב** מבעלה שישוחח עמה ויחמיא לה על הסלטים ועל האוכל וכו', ונוח לה יותר כשהיא לידו ותוכל לדבר עמו, וכו', וכשיש אורח מרגישה לא בנוח, ועיניה צרה בו, כי האורח לוקח את כל התשומת לב והיחס של בעלה.

ומסופר על האדמו"ר מסלונים בעת ביקורו בטבריה, הוזמן לסעודה בביתו של החכם הספרדי "חכם באשי". כשהתיישב לשולחן וראה שהרבנית יושבת עמו, דבר שלא היה מקובל אצלו, ביקש להעיר - אך בעדינות. הוא שאל את החכם: "האם לדעתך אברהם אבינו היה אשכנזי או ספרדי?" החכם השיב: "מה דעת הרבי?" ענה האדמו"ר: "אשכנזי - כי המלאכים שאלו 'איה שרה אשתך', משמע שלא הייתה ליד השולחן". החכם השיב בחיוך: "דווקא ספרדי - כי אם היה אשכנזי, לא היו שואלים כלל, היו יודעים שהיא לא יושבת ליד השולחן". כעבור מספר רגעים, פנה החכם באשי לרעייתו וביקש ממנה להיכנס למטבח.

ובהקשר לענין, מסופר על **רבי אריה לוי**, "אבי האסירים", היה ידוע לא רק בחסדו ובפשטותו, אלא גם בקשר העמוק והמיוחד שהיה לו עם רעייתו, הרבנית צפורה חנה. הם נהגו ללמוד יחד מדי שבת את הפטרה, מתוך אהבה לתורה ומתוך שותפות רוחנית נדירה.

באחת השבתות, למדו יחד את הפטרת פרשת וירא - סיפור השונמית ואלישע הנביא. הפטרה מסתיימת אצל הספרדים בפסוק שבו הילד מת, לפני שאלישע מחייה אותו. והאשכנזים ממשיכים עד סוף הנס הגדול, רבי אריה שאל את רעייתו: "מדוע הספרדים מפסיקים את הפטרה דווקא כאן, באמצע הסיפור, לפני הנס הגדול?" הרבנית השיבה לו בתמימות ובאמונה: "מפני שאצל הספרדים יש אמונה פשוטה - שאם הולכים לצדיק, ודאי שיהיה טוב. אין צורך להמשיך ולספר את הנס - ברור שהוא יקרה".

מצות הכנסת אורחים גדולה היא עד מאד, אמנם מאידך, יש לשמור על השלום בית ולא שיופר על ידי מצוה זו, וכן על הבעל להבין ולהכיל את נפש האשה כשיש אורחים, וכך יזכו לשפע ברכה ונחת וילדים, כמו שאמר רבינו ז"ל "הכנסת אורחים מזכה את האשה לבנים".

בפרשתנו נאמר "מהרי שלש סאין קמח סולת", ודרשו חז"ל (ב"מ פז). "הוא אמר קמח והיא אמרה סולת - **מכאן שהאשה עיניה צרה באורחים**". וקשה, הרי סולת יותר משובח מקמח?

אלא ידוע טבע בריא של אשה, שהיא **שואפת לשלמות**, ובמיוחד במצות הכנסת אורחים קשה לה לקבל אורחים בפתאומיות, ללא הכנה כראוי - סלטים, מרקים, מנה עיקרית, קינוחים, ובפרט היא מקפידה שיהיה **שפע גדול לאורחים**, שלא יחסר כלום, וכשהיא רואה שאינה יכולה לעשות כן, אזי אינה יכולה לקבל, ואזי עיניה **צרות** באורחים, כלומר עיניה במצב של צרות וקטנות, שאין לה מספיק לאורחים, משום שאינה יכולה לעשות בשלמות.

ולכן אברהם אבינו אמר קמח, שדי לאורחים קמח, ולא חייב משהו משובח ביותר, אמנם שרה אמרה סולת, כי טבעה לשאוף לשלמות במצוה.

ובספר אוצר פלאות התורה (עמ' רע"ט) הביא בשם אביו, **פירוש נפלא** על דברי התנא (אבות פ"א מ"ה), "יהי ביתך פתוח לרווחה, ויהיו עניים בני ביתך, ואל תרבה שיחה עם האשה". ולכאורה מה הסמיכות של "ויהיו עניים", ל - **"אל תרבה שיחה עם האשה"**.

ואמר לבאר דרך משל איש חזר מבית המדרש בשבת עם שני אורחים. אשתו כעסה שלא הודיע מראש, כי הייתה מכינה אוכל טוב יותר. הבעל השיב: גם כשבנינו הגיעו בלי הודעה, האוכל הספיק לכולם. כך גם עכשיו - מה שיש יספיק, ואין צורך לדאוג.

וזוהי הסמיכות שסמך התנא שתי המימרות "ויהיו עניים בני ביתך ואל תרבה שיחה עם האשה", ר"ל עליך להשתדל להביא עניים לביתך, ואם בשביל זה תתרעם אשתך מדוע לא הודעת מקודם למען תוכל להרבות בהכנת המאכלים ובבישולם - **"אל תרבה שיחה עם האשה"** ר"ל **"אל תרבה" תהא שיחה - עם אשתך**, היינו שתשוח ותאמר לאשתך, שבאמת אין צריכים להרבות במאכלים, כי גם בלא זה יהיו מאכלים די והותר, כי כמו שהם מספיקים בעת ביאת הבנים אל בתי אבותיהם, כן הם מספיקים לאורחים, שגם הם נחשבים כבני הבית, ודפח"ח.

ופעם שאלה בת רבינו ז"ל, הצדקת מרת שרה ע"ה: "איך אוכל לקיים מצוה זו?" והשיב לה רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות: **"עוד חלה וחתיכת מפה"**, ויש בזה עומק גדול, שמצוה זו ניתן לקיימה בלי לחץ ובלי שלימות. ולכן על כל בעל להבין את אשתו, כשמגיעים אורחים, ולעזור לה במובן הגשמי, ובמובן הנפשי.

ומאידך מצות **הכנסת אורחים אינה צריכה לפגוע בשלום הבית**, וכתב מוהרא"ש ז"ע (שו"ת ברסלב חלק כ"ב) "מצות הכנסת אורחים זו מצוה מאד מאד גדולה, אבל אם זה פוגע בשלום בית צריכים לציית (להקשיב)

מתוך תכנית גדול השלום - להדרת חתנים ויעוץ זוגי, לפרטים: הרב גד סולומון 054-846-9717

הצטרפו לקו
שיעורי 'שלום בית'
ו'טהרת המשפחה'
077-323-7830
שלוחה 1 גברים
שלוחה 2 נשים

רוצים לזכות **ליום שלם** 'לימוד תורה' של אברכי הכולל לזכותכם, תרמו **180 ₪ בלבד!** חייגו **04-648-1112**

כולל מוהרא"ש ש"י עמותת 'תורת חסד' - תפארת אברכים'

- **טלפון המשרד:** 04-648-1112 (א-ה 09:00-18:00)
- **פרטי החשבון:** בנק מזרחי טפחות (20) סניף נשר (523) ח-ן 265789
- **ביט/פייבוקס:** 054-8469717
- **נדירים פלוס:** בחיפוש 'כולל מוהרא"ש'
- **אתר:** כולל-מוהראש.ישראל
- **לקבלת העלון במייל:** kolelmoharosh@gmail.com